

Vull ser feliç

Al jubilar-se s'havien comprat aquell apartament a la costa. Hi anaven tots dos a passar els dies d'estiu. S'ho passaven molt bé, ja havien fet amics entre els veïns i de tant en tant sortien a passejar o anaven a ballar. Però ara que l'Ignasi s'havia mort la Maria no tenia ganes de res. L'apartament segurament estaria fet un fàstic perquè ja feia dos estius que ella no hi anava.

- Què faré allí tota sola?- es preguntava.

Al final hi va anar, tot i que va caldre que els seus fills hi insistissin molt. Van venir tots a ajudar-la a netejar la casa i s'hi van quedar uns dies, però quan se'n van anar es va quedar sola i trista. No sortia de casa si no era per anar a comprar i es va començar a aficionar a veure telenovel·les i programes de xafarderies. Estava molt avorrida. Va arribar un dia que no va poder més i va decidir que hauria d'intentar ser feliç allí, almenys pel que quedava d'estiu. I ho va aconseguir. Per començar es va apuntar a classes de ball. Allí, a poc a poc, va anar coneixent gent i es va fer molt amiga d'un grupet d'avis que a les tardes quedaven per anar a jugar al dòmino. Ràpidament la Maria es va fer famosa perquè mentre jugaven ella sempre explicava qualsevol anècdota d'algun viatge que havia fet a la seva joventut. Encara que tot era mentida, als altres els entusiasraven aquelles històries i ella es sentia important a l'explicar-les. Ja no estava gens trista. Ara tenia tots els matins ocupats amb les classes de ball, les tardes també, jugant al dòmino i explicant històries i, de tant en tant, alguna nit, el Vicenç, un avi a qui no aconseguia mai guanyar al dòmino, la convidava a sopar o a anar a ballar. Aquestes sortides van canviar totalment la Maria que ja no va voler tornar a casa seva. Estava feliç, tenia amics, algú amb qui anar a passejar a la vora del mar i, fins i tot, es va comprar un gosset, a qui com no podia ser de cap altra manera li va posar Ignasi, en honor al seu marit.

Laura Calabuig 2n ESO C